

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **R. F. (F.)**,
skazanego z art. 200 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 5 czerwca 2024 r.,
z urzędu, kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach
z dnia 26 września 2023 r., sygn. akt VI Ka 500/23,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach
z dnia 22 marca 2023 r., sygn. akt IX K 220/22,

p o s t a n o w i ł

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć
skazanego R. F.**

UZASADNIENIE

R. F. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 22 marca 2023 r., sygn. akt IX K 220/22, został uznany za winnego przestępstwa określonego w art. 200 § 1 k.k., za które – na mocy art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 37b k.k. w zw. z art. 34 § 1a pkt 1 k.k. – wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i roku ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Ponadto, na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądzone od oskarżonego zadośćuczynienie w wysokości 10000

złoty na rzecz pokrzywdzonej R. F.1, zaś na mocy art. 41a § 2 k.k. orzeczono zakaz zbliżania się na odległość mniejszą niż 50 centymetrów do pokrzywdzonej na okres 3 lat.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego, wyrokiem z dnia 26 września 2023 r., sygn. akt VI Ka 500/23, zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji jedynie co rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, zaś w pozostałym zakresie utrzymał zaskarżone orzeczenie w mocy.

Od wyroku Sądu odwoławczego kasację wniósł obrońca skazanego, podnosząc zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa karnego procesowego, a to art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 zd. 2 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k., polegającego na wadliwym przeprowadzeniu kontroli odwoławczej wyroku Sądu pierwszej instancji przez Sąd Okręgowy w Gliwicach poprzez wydanie orzeczenia utrzymującego zaskarżony apelacją wyrok w mocy w części dotyczącej wymierzonej oskarżonemu kary za popełnienie przestępstwa z art. 200 § 1 k.k. w sytuacji, gdy w sprawie zachodziły podstawy do złagodzenia wymiaru orzeczonej kary, w szczególności poprzez zawieszenie jej wykonania na okres próby lub zastosowanie dobrodziejstwa instytucji nadzwyczajnego jej złagodzenia na podstawie art. 60 § 2 k.k.

Na podstawie tak sformułowanego zarzutu wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi drugiej instancji.

Prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy.

Zgodnie z art. 523 § 1 k.p.k., kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 lub innego rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Kasacja nie może być wniesiona wyłącznie z powodu niewspółmierności kary.

Lektura kasacji nie pozostawia tymczasem wątpliwości co do tego, że rzeczywistą podstawą sformułowanego zarzutu nie była obraza przepisów prawa, lecz kwestionowanie wysokości wymiaru kary, o czym świadczy wyraźnie treść uzasadnienia tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, w którym obrońca skazanego wskazuje na okoliczności, które w jego przekonaniu miałyby przemawiać za nadzwyczajnym złagodzeniem kary. Wskazywanie na wadliwość kontroli instancyjnej, w ramach której Sąd *ad quem* miałby się dopuścić naruszenia art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 zd. II k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k., a więc unormowań dotyczących wyroku uniewinniającego, jest przy tym z gruntu błędne, skoro w apelacji nie kwestionowano sprawstwa i winy, a jedynie wymiar kary, wskazując na niezastosowanie art. 60 § 2 k.k., do czego zresztą Sąd odwoławczy odniósł się w uzasadnieniu swego wyroku.

W świetle takiego charakteru zarzutu niewpisującego się w podstawy kasacji, określone w art. 523 § 1 zd. II k.p.k., Sąd Najwyższy, na mocy art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k., pozostawił kasację obrońcy skazanego bez rozpoznania, na podstawie art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążając skazanego. Wolno jedynie na koniec zaznaczyć, że przedmiotowa kasacja została sporządzona w taki sposób, jakby pełnomocnikowi profesjonalnemu strony, będącemu adwokatem, nie były znane elementarne unormowania dotyczące podstaw kasacji w postępowaniu karnym.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.

[J.J.]

[ms]